

הַנָּחֵשׁ לְהַשִּׁיב לְמִינוּ. וְסוּד זֶה
הוא נִסְתָּר.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְדַאי דָּבָר זֶה
הוא דָּבָר נִסְתָּר, וְתַמְהַנּוּ אִיךָ
שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ לֹא יָדַע דָּבָר זֶה.
אָמַר לוֹ, שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ יָדוּעַ יָדַע,
וְלֹא כָּל כֶּף. אָבֵל מָה שְׁלֵא יָדַע,
אוֹתוֹ קוֹל מָה תּוֹעֵלֶת יֵשׁ בוֹ, וְאִיךָ
יֹשֵׁב?

וְרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה כֶּף אָמַר, דְּקָדוּק
זֶה לֹא יָדַע שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ, שֶׁהָרִי
אוֹתוֹ קוֹל כְּלוּל רוּחַ וְנִפְשׁ, וְהַבֵּל
עֲצָמוֹת מַעֲצָבוֹן בְּשׂוֹר, וּמְשׁוּטֵט
בְּאוֹרִי, וְכָל אֶחָד נִפְרָד זֶה מִזֶּה.
וּכְשֶׁמְגִיעַ לְאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁנֹכְסֵי בוֹ,
יֹשֵׁב כַּמֶּת. וְכָל אוֹתָם מְכַשְׁפִּים
וְקוֹסְמִים יוֹדְעִים מְקוֹמוֹת אֵלּוּ
בְּכַשְׁפֵּיהֶם, וְגוֹחֲנִים לְאַרְץ,
וְשׁוֹמְעִים קוֹל זֶה שְׁמַתְחַבְּרִים
אוֹתָם רוּחַ וְנִפְשׁ וְהַבֵּל עֲצָמוֹת,
וּמוֹדִיעִים דְּבָר, וְזֶהוּ (ישעיה כט) אוֹב
מְאַרְץ. וְעַל זֶה רָדַף שְׁלֵמָה לְדַעַת
מָה נַעֲשֶׂה מְאוֹתוֹ קוֹל, וְלֹא יָדַע.
אֲשֶׁרִי חֲלָקָה, רַבִּי, שֶׁהֲבָרַר לָךְ
דְּבַר אֱמֶת.

בְּשִׁבְן אָדָם מַעוֹרֵר קוֹל, מִיָּד
(מִתְחַבְּרִים) מַתְעוֹרֵר אוֹתוֹ קוֹל, וְאִין
לוֹ רְשׁוּת לְהֶאָרִיף יוֹתֵר, אֲלֵא כַּעֲזִין
אוֹתוֹ קוֹל שְׁעוֹרֵר הָאָדָם, וְלֹא
יוֹתֵר. וְאִם הָאָרִיף הָאִישׁ קוֹלוֹ,
הוא לא מְאַרְיָה כֶּף כֶּף אֵתוֹ, אֲלֵא
לְסוּף הַקּוֹל, מִשׁוּם שְׁלֵא יְכוּל
לְהֶאָרִיף. מָה הַטַּעַם? מִשׁוּם
שְׁכַשְׁיוּצָא בְּהַתְחַלָּה, מִתְאַרְיָה
מִסוּף הַעוֹלָם וְעַד סוּף הַעוֹלָם.
וְכַעַת שְׁנֹכְסֵי לְשֵׁם, לֹא יְכוּל
לְהֶאָרִיף קוֹל, שֶׁהָרִי אִין לוֹ מְקוֹם
לְהַתְפַּשֵּׁט שֵׁם כַּבְּתַחֲלָה.

שְׁמַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, אֲלֵמְלֵא
לֹא זִכִּיתִי לְשִׁמְעַ אֲלֵא דְבָר זֶה -
דִּי לִי לְהִיּוֹת שְׁמַח שְׁזַכִּיתִי לְשִׁמְעַ
דְּבַר אֱמֶת שֶׁל אוֹתוֹ עוֹלָם. אָמַר
לוֹ, אִי חֲסִיד קְדוֹשׁ, אֲלֵמְלֵא יָדַעַתְּ
חֲדוּת דְּבָרֵי אוֹתוֹ עוֹלָם לְפָנַי רֹאשׁ

לְזַיְנִיהָ. וְרָזָא דָא אִיהוּ טְמִירוּ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְדַאי מְלָה דָא מְלָה סְתִימָא
היא. וְתוֹוֵהֲנָא אִיךָ שְׁלֵמָה מְלָפָא לֹא יָדַע
מְלָה דָא. אָמַר לִיהָ, שְׁלֵמָה מְלָפָא מְנַדַּע יָדַע,
וְלֹא כָּל כֶּף. אָבֵל מָה דְלֵא יָדַע, הֵהוּא קָלָא
מָה תּוֹעֵלֶתָא אִית בָּהּ, וְהִיךָ יִתְבָּא.

וְרַב מְתִיבְתָא הָכִי אָמַר, דְּקָדוּקָא דָא לֹא יָדַע
שְׁלֵמָה מְלָפָא, דְּהָא הֵהוּא קָלָא, אִיהִי
כְּלִילָא רוּחָא וְנִפְשָׁא, וְהַבֵּל גְּרָמִי מַעֲצָבוֹנָא
דְּבִשְׂרָא, וּמְשֻׁטֵטָא בְּאוֹרִיא, וְכָל חַד מִתְפַּרְשׁ
דָא מִן דָא. וְכַד מְטָא לְהֵהוּא אֶתֵר דְּעָאֵל בֵּיהָ,
יִתְבָּא כְּמִיתָא. וְכָל אֵינוֹן חֲרָשִׁין וְקוֹסְמִין יָדַעִין
אֶתְרִין אֵלִין בְּחֲרָשִׁייהוּ, וְגַחְנִין לְאַרְעָא,
וְשְׁמַעִין קָלָא דָא, דְּמִתְחַבְּרוֹן אֵינוֹן רוּחָא
וְנִפְשָׁא, וְהַבֵּל דְּגְרָמִי, וְאוֹדְעִין מְלָה. וְדָא אִיהוּ
(ישעיה כט) אוֹב מְאַרְץ. וְעַל דָא רְדִיף שְׁלֵמָה,
לְמַנְדַּע מָה דְאֶתְעַבִּיד מִהֵהוּא קָלָא, וְלֹא יָדַע.

זַפְּאָה חוֹלְקָה רַבִּי, דְאֶתְבְּרִיר לָךְ מְלָה דְקָשׁוּט.
בַּד בַּר נֶשׁ אֶתְעַר קָלָא, מִיָּד (מִתְחַבְּרוֹ) אֶתְעַר הֵהוּא
קָלָא, וְלִית לִיהָ רֶשׁוּ לְאַרְכָּא יִתִּיר. אֲלֵא
כַּעֲזִין הֵהוּא קָלָא, דְאֶתְעַר בַּר נֶשׁ, וְלֹא יִתִּיר.
וְאִי אָרִיף בַּר נֶשׁ קָלִיהָ, אִיהוּ לֹא אָרִיף כָּל כֶּף
בְּהַדְרִיהָ, אֲלֵא לְסוּפָא דְקָלָא, בְּגִין דְלֵא יְכִיל
לְאַרְכָּא. מָאי טַעְמָא, בְּגִין דְכַד נִפְקָא
בְּקַדְמִיתָא, אֶתְאַרִיף מְסִיפִי עֲלֵמָא עַד סִיפִי
עֲלֵמָא, וְהִשְׁתָּא דְעָאֵל תַּמָּן, לֹא יְכִיל לְאַרְכָּא
קָלָא, דְּהָא לִית לִיהָ אֶתֵר לְאַתְפֹּשֵׁטָא תַּמָּן
כַּדְבְּקַדְמִיתָא.

חֲדִי רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, אֲלֵמְלֵא לֹא זִכִּינָא
לְמִשְׁמַע, אֲלֵא מְלָה דָא, דִּי לִי, לְמַהוּי
חֲדִי, דְזַכִּינָא לְמִשְׁמַע מְלִין דְקָשׁוּט, דְּהֵהוּא
עֲלֵמָא. אָמַר לִיהָ, אִי חֲסִידָא קְדִישָׁא. אֲלֵמְלֵא
יָדַעַת חֲדוּהָ דְמִלִּין בְּהֵהוּא עֲלֵמָא קָמִי רַב